

יוחי חט"ו שיחה א'

סתימת הפרשה הי' צריך להיות בהמשך הפרשה (והיא בראש הפרשה רק כדי שתוכר), ולכן מפרש רש"י רק ב' הפירושים שבהם הסתימה מורה על ענין שלילי, כי המשך הפרשה מדבר בפטירת יעקב. "זרעו בחיים" מתגלה רק כשישנה צרת השעבוד וסתימת הקץ, ואעפ"כ בנ"י חיים בתומ"צ.

במדרש: "למה פרשה זו סתומה שכיון שנפטר יעקב התחילה שעבוד מצרים על ישראל, ד"א מפני שביקש יעקב לגלות את הקץ ונסתם ממנו, ד"א שנסתם ממנו כל צרות שבעולם" (שהרי לא היו לו צרות במצרים).

והנה רש"י מביא רק את שני הפירושים הראשונים, ולכאורה סתימת הפרשה היא במילים "יוחי יעקב" – שמשמעותו דבר חיובי בהמשך לפרשת ויגש שבה מסופר איך שבני ישראל "פרו וישרצו וגו'" – תוכן חיובי, וא"כ הי' לכאורה מתאים יותר לפרש פירוש הג' "שנסתם ממנו כל צרות שבעולם".

והביאור: על פי דברי המפרשים שעצם הסתימה היתה צריכה להיות בפסוקים שלאח"ז, אלא שאז לא הי' ניכר, ורק בריש הפרשה ניכר שהסתימה היא בשביל כוונה מיוחדת. ועל פי זה מובן שמכיון שעיקר הפרשה היא בהענינים השייכים לפטירת יעקב, מביא רש"י רק את ב' הפירושים הראשונים.

והנה בטעם קריאת פרשה זו "יוחי" אף שבה מדובר על פטירת יעקב, הוא בהקדים שענין החיות הוא דווקא אצל הקב"ה, שחי בקיום נצחי שאין לו הפסק, דדווקא חיים בלי הפסק נקראים חיים, ובני ישראל הם "הדבקים בה' אלוקיכם חיים כולכם היום". והנה זה שבני ישראל חיים בתורה ומצוות מתגלה בעיקר כשישנם העלמות והסתרים ומ"מ חיים בתורה ומצוות, ולכן עיקר החיים הוא דווקא בארץ מצרים סמוך לפטירת יעקב, שאז מתגלה שכל חייו היו באופן ד"יוחי".

ובעומק יותר עיקר חיותו של יעקב מתבטא בזה ש"זרעו בחיים".

ועפ"ז יובן מה שרש"י מביא רק את שני הפירושים הראשונים, שדווקא כשישנה "צרת השעבוד", ו"ביקש יעקב לגלות את הקץ ונסתם ממנו", ואעפ"כ "זרעו בחיים" הנה אז דווקא מתגלה "יוחי יעקב".